

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik

Przy udziale oskarżyciela publicznego z (...) Urzędu Celno – Skarbowego w B. - J. R.

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 21.11.2017 r., 23.01.2018 r.

sprawy 1. M. S. syna W. i F. z domu D. urodzonego dnia (...) w R.

oskarżonego o to, że: w okresie od dnia 03 września 2015 roku do dnia 09 lutego 2016 roku w lokalu (...) BAR (...) zlokalizowanym w P. ul. (...), pełniąc funkcję prezesa zarządu i będąc w związku z tym upoważnionym do zajmowania się sprawami gospodarczymi firmy (...) Sp. z o.o. w W. wbrew przepisom prawnym określonym w art. 2 ust.6, art.3.art.4 ust.1a, art. 6 ust.1, art.9, art. 23 ust.1a oraz w art. 23a ust.1 ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 roku bez wymaganej prawem koncesji na prowadzenie kasyna i poza kasynem gry urządzał gdy hazardowe na pozostających we władaniu spółki (...) z/s w W. automatach do gier hazardowych oznaczonych jako: H. (...) nr (...), H. (...) nr (...), H. (...) nr (...), w ten sposób, że podjął decyzję o wstawieniu w lokalu przedmiotowych automatów do gier umożliwiając tym samym rozgrywanie na tych automatach gier hazardowych

tj. o czyn z art. 107§1 kks w zw. z art. 9§3 kks

2. D. Z. syna J. i S. z domu P., urodzonego dnia (...) w W.

oskarżonego o to, że : w okresie od dnia 10 lutego 2016 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku w lokalu (...) BAR (...) zlokalizowanym w P. ul. (...), pełniąc funkcję prezesa zarządu i będąc w związku z tym upoważnionym do zajmowania się sprawami gospodarczymi firmy (...) Sp. z o.o. w W. wbrew przepisom prawnym określonym w art. 2 ust.6, art.3. art.4 ust.1a, art. 6 ust.1, art.9, art. 23 ust.1a oraz w art. 23a ust.1 ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 roku bez wymaganej prawem koncesji na prowadzenie kasyna i poza kasynem gry urządzał gdy hazardowe na pozostających we władaniu spółki (...) z/s w W. automatach do gier hazardowych oznaczonych jako: H. (...) nr (...), H. (...) nr (...), H. (...) nr (...), w ten sposób, że podjął decyzję o wstawieniu w lokalu przedmiotowych automatów do gier umożliwiając tym samym rozgrywanie na tych automatach gier hazardowych

tj. o czyn z art. 107§1 kks w zw. z art. 9§3 kks

1. oskarżonego M. S. uznaje winnym dokonania zarzucanego mu czynu z art. 107§1 kks w zw. z art. 9§3 kks i za to na mocy art. 107§1 kks w zw. z art. 9§3 kks wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 (sto) złotych;

2. na mocy art. 34§2 kks orzeka wobec oskarżonego M. S. zakaz prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na urządzaniu gier losowych na okres 5 (pięciu) lat;

3. na mocy art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 kk w zw. z art. 20§2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

4. oskarżonego D. Z. uznaje winnym dokonania zarzucanego mu czynu z art. 107§1 kks w zw. z art. 9§3 kks i za to na mocy art. 107§1 kk s w zw. z art. 9§3 kks wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 100 (sto) złotych;

5. na mocy art. 34§2 kks orzeka wobec oskarżonego D. Z. zakaz prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na urządzaniu gier losowych na okres 5 (pięciu) lat;

6. na mocy art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 kk w zw. z art. 20§2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

7. na mocy art. 30§5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa automatów do gier hazardowych: H. (...) nr (...), H. (...) nr (...), H. (...) nr (...), wraz z przewodami zasilającymi ze środkami pieniężnymi z wyłączeniem środków pieniężnych w kwocie 50 zł użytych przez funkcjonariuszy;

8. obciąża oskarżonych kosztami sądowymi w kwotach po 880,50 (osiemset osiemdziesiąt 50/100) złotych tytułem zwrotu wydatków i po 3120 (trzy tysiące sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

II K 525/17

UZASADNIENIE

Naczelnik (...) Urzędu Celno-Skarbowego w B. oskarżył:

1. M. S. o to, że w okresie od dnia 3 września 2015 roku do dnia 9 lutego 2016 roku w lokalu (...) Bar (...) zlokalizowanym w P., ul. (...) pełniąc funkcję prezesa zarządu i będąc w związku z tym upoważnionym do zajmowania się sprawami gospodarczymi firmy (...) sp. z o.o. z/s w W. wbrew przepisom prawnym określonym w art. 2 ust. 6, art. 3, art. 4 ust. 1a, art. 6 ust. 1, art. 9, art. 23 ust. 1a oraz w art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 roku bez wymaganej prawem koncesji na prowadzenie kasyna i poza kasynem gry urządzał gry hazardowe na pozostających we władaniu spółki (...) z/s w W. automatach do gier hazardowych oznaczonych jako: H. (...) nr 212 B, H. (...) nr 213 B, H. (...) nr 193 B w ten sposób, że podjął decyzję o wstawieniu w lokalu przedmiotowych automatów do gier umożliwiając tym samym na tych automatach gier hazardowych, tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

2. D. Z. o to, że w okresie od dnia 10 lutego 2016 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku w lokalu (...) Bar (...) zlokalizowanym w P., ul. (...) pełniąc funkcję prezesa zarządu i będąc w związku z tym upoważnionym do zajmowania się sprawami gospodarczymi firmy (...) sp. z o.o. z/s w W. wbrew przepisom prawnym określonym w art. 2 ust. 6, art. 3, art. 4 ust. 1a, art. 6 ust. 1, art. 9, art. 23 ust. 1a oraz w art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009 roku bez wymaganej prawem koncesji na prowadzenie kasyna i poza kasynem gry urządzał gry hazardowe na pozostających we władaniu spółki (...) z/s w W. automatach do gier hazardowych oznaczonych jako: H. (...) nr 212 B, H. (...) nr 213 B, H. (...) nr 193 B w ten sposób, że podjął decyzję o wstawieniu w lokalu przedmiotowych automatów do gier umożliwiając tym samym na tych automatach gier hazardowych, tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

Po przeprowadzeniu rozprawy sąd ustalił i zważył, co następuje:

W wyniku kontroli przeprowadzonej w dniu 30 czerwca 2016 roku przez funkcjonariuszy Urzędu Celno-Skarbowego w L. w lokalu (...) Bar (...) położonym w P. przy ulicy (...) ujawniono trzy automaty do gier o nazwie H. (...) nr 212 B, H. (...) nr 213 B, H. (...) nr 193 B na powierzchni wynajmowanej na podstawie umów najmu zawartych przez prowadzącego lokal K. O. w okresie od 1 lipca 2015 roku do 9 lutego 2016 roku z firmą (...) sp. z o.o. z/s w W., której prezesem zarządu i osobą upoważnioną do zajmowania się sprawami gospodarczymi był M. S., a w okresie od 10 lutego 2016 roku do 30 czerwca

2016 roku z firmą (...), której prezesem zarządu i osobą upoważnioną do zajmowania się sprawami gospodarczymi był D. Z.. Automaty zostały wynajęte w dniu 3 listopada 2014 roku przez M. S. działającego w imieniu firmy (...) sp. z o.o. z/s w W. od W. L.. Żadna z firm wdzierzawiających część lokalu, w której wstawiono automaty nie posiadała koncesji na prowadzenie kasyna ani zezwolenia na organizowane gier hazardowych poza kasynem. Wygrane na automatach miały charakter losowy i nie zależały od zręczności gracza. M. S. był karany za czyn z art. 107 § 1 kks na karę grzywny, ma wyższe wykształcenie techniczne, jest rozwiedzony, ma dorosłego syna, utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej. D. Z. był dotychczas karany za czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 230 § 1 kk na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ma średnie wykształcenie, jest rozwiedzony, ma dorosłe dzieci, utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą zeznania świadków: G. R. – k. 277v, 37, K. O. – k. 277v-278, 57-58, S. P. – k. 278, 76-76a, R. S. – k. 278-278v, 78-79, J. L. – k. 284v, 10-11, ponieważ zeznania tych świadków są logiczne i wzajemnie się potwierdzają oraz uzupełniają tworząc jeden spójny stan faktyczny. Ponadto sąd obdarzył wiarą znajdujące się w aktach sprawy dowody w postaci: protokołu kontroli – k. 1-3, protokołów z oględzin z kartą pamięci – k. 5-9, protokołu zatrzymania rzeczy – k. 13-14, pokwitowania – k. 15, spisu i opisu rzeczy – k. 16, protokołu przeszukania – k. 17-18, umowy dzierżawy z załącznikami – k. 52-56, 63-64, umów najmu – k. 65-68, opinii biegłego – k. 113-140, danych z K. dotyczących M. S. – k. 146, 241-243, danych z K. dotyczących D. Z. – k. 147-148, 244-245, danych osobo poznawczych dotyczących M. S. – k. 206, danych osobo poznawczych dotyczących D. Z. – k. 155, dokumentacji medycznej – k. 208, opinii sądowo-psychiatrycznej – k. 215-216, ponieważ dowody te zostały sporządzone w odpowiedniej formie oraz przez uprawnione do tego osoby, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała ich prawdziwości.

Oskarżony M. S. nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że jego zdaniem była to działalność legalna. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, ponieważ jego obowiązkiem było zapoznać się z przepisami dotyczącymi działalności gospodarczej, której się podjął.

Oskarżony D. Z. nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że jego firma zajmowała się wynajmowaniem i podnajmowaniem powierzchni i nie wiedział o tym, że na wynajmowanej powierzchni ustawione są automaty do gier hazardowych. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, ponieważ nie przedstawił żadnej umowy o podnajęciu tej powierzchni, więc był jedynym wynajmującym i nie przedstawił żadnego innego celu wynajęcia niż ten, który faktycznie stwierdzono znajdując tam automaty do gier hazardowych.

Wina oskarżonego M. S. nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on świadomy swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną.

Wina oskarżonego D. Z. nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on świadomy swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną.

Zarzucane oskarżonym czyny wyczerpują przesłanki przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s., ponieważ organizowali w wynajętym pomieszczeniu gry hazardowe na automatach, na których wygrane miały wyłącznie charakter losowy, nie posiadając stosownej koncesji ani zezwolenia zgodnie z przepisami art. 2 ust. 6, art. 3, art. 4 ust. 1a, art. 6 ust. 1, art. 9, art. 23 ust. 1a oraz w art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku, które zostały notyfikowane i weszły w życie 3 września 2015 roku. Wprawdzie ustawodawca w art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 roku o zmianie ustawy o grach hazardowych zezwolił podmiotom prowadzącym w dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 lub w art. 7 ust. 2 ustawy o grach hazardowych na dostosowanie się do wymogów nowelizowanej ustawy, ale dotyczy to wyłącznie podmiotów, które prowadziły taką działalność zgodnie z ustawą w brzmieniu sprzed 3 września 2015 roku czyli na podstawie koncesji lub zezwolenia, więc nie dotyczy to żadnego z oskarżonych.

Przy wymiarze kary dla oskarżonego M. S. jako okoliczności obciążające sąd wziął pod uwagę dotychczasową karalność i to za czyn podobny, a jako okoliczności łagodzące i przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności sąd wziął pod uwagę stosunkowo niedużą skalę prowadzonej działalności hazardowej

i czas jej trwania. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności sąd wymierzył karę adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, która powinna uzmysłwić oskarżonemu naganność dotychczasowego postępowania i zmotywować go do przestrzegania prawa.

Przy wymiarze kary dla oskarżonego D. Z. jako okoliczności obciążające sąd wziął pod uwagę dotychczasową karalność, a jako okoliczności łagodzące i przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności sąd wziął pod uwagę stosunkowo niedużą skalę prowadzonej działalności hazardowej i czas jej trwania. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności sąd wymierzył karę adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, która powinna uzmysłwić oskarżonemu naganność dotychczasowego postępowania i zmotywować go do przestrzegania prawa. Zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności sąd dokonał błędnego obliczenia końca sześciomiesięcznego terminu po upływie okresu próby uznając, że poprzednie skazanie uległo zatarciu z mocy prawa. Prawidłowe obliczenie tego okresu prowadzi do wniosku, że do zatarcia skazania nie doszło i art. 69 § 1 k.k. nie może mieć zastosowania, co wymaga stosownej korekty.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 616 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych oraz art. 616 § 2 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 618 § 1 pkt 1, 9 i 10 k.p.k., w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym i w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego.